

Ponència política

INTRODUCCIÓ

EL PI - Proposta per les Illes Balears arriba el seu 6è congrés amb la voluntat de reforçar la seva cohesió interna com a projecte polític i encarar les eleccions municipals, insulars i autonòmiques de 2023 en les millors condicions. El nostre objectiu és obtenir uns resultats que ens converteixin en la força decisiva en la configuració de majories de govern. Som conscients de la nostra situació i de la necessitat d'actuar amb decisió per impulsar un partit que volem que sigui el referent per transformar les Balears d'acord amb els ideals de progrés, benestar i país que ens caracteritzen. EL PI és un partit que des de la seva fundació ha aspirat a ser la casa comú on puguin confluïr aquelles persones que prioritzen la defensa dels interessos d'aquestes illes des d'un centrisme ampli i plural. Aquest congrés ha de tenir com a finalitat el relançament d'una formació política amb vocació de majoria social i compromesa amb l'exercici responsable del govern. Per aquesta raó EL PI ha de generar confiança i credibilitat a la societat a partir d'unes propostes clares, oportunes i necessàries per connectar amb la gent que és propera i sensible amb el projecte que representam.

Aquest objectiu no sempre és fàcil, les dinàmiques internes de qualsevol partit poden generar tensions, o i fins i tot episodis convulsos, que s'han de resoldre correctament per reforçar el projecte, i trobar un nou punt de cohesió que reafirmi la seva vigència i singularitat davant la societat. Això, en cap cas, ha de suposar la renúncia a l'amplitud de sensibilitats que

configuren EL PI i les ganes d'integrar tothom, sinó que n'ha de reforçar els instruments interns de debat i diàleg per fer que la militància es pugui sentir representada en la gestió de la governança interna del partit. Junts som més forts, i aquest és un valor que sempre s'ha de preservar.

EL PI representa un espai polític que històricament ha estat decisiu a la nostra terra, ara depèn de nosaltres la capacitat de generar una proposta àmplia i plural, cohesionada i il·lusionat per tornar a reconquerir aquesta posició que sempre ha representat un punt d'equilibri en la nostra societat. L'objectiu ha de ser el d'oferir un projecte coherent i integrador que superi la dinàmica teledirigida dels dos blocs de la dreta i de l'esquerra estatals –ara amb els seus adlalters extrems a banda i banda– que posterguen els interessos de les Balears i la seva gent. No volem privilegis, però tampoc que es descapitalitzi el nostre país per sobre finançar els feus electorals d'altres regions que inalterablement s'instal·len en el subsidi, persistint en una situació econòmica de dependència, mentre nosaltres anam perdent posicions any rere any. EL PI ha de presentar-se davant la societat illenca com una opció necessària i desitjable davant l'alternativa de les altres forces polítiques que representen aquest model de confrontació de blocs, i ha d'actuar com a garantia de moderació i fermesa en el compliment dels compromisos assumits en la defensa dels interessos de la societat illenca.

Tot això només serà possible si des del centrisme balearista que representam som capaços de transmetre solvència ideològica en la concepció d'un projecte que no és tributari de ningú. Hem de ser percebuts com una alternativa ambiciosa que va més enllà de les piulades o els titulars del dia següent o de simples projectes locals que aspiren a la gestió del dia-dia sense major transcendència. EL PI ha de voler assumir el lideratge de la societat balear en la defensa dels seus drets com a país i en la construcció d'una alternativa de govern que garanteixi el progrés econòmic d'aquesta terra, el benestar de les persones, la sostenibilitat territorial, la integració de la societat i la preservació de la identitat que ens és pròpia per projectar-la amb optimisme cap el futur.

1. L'ESPAI D'EL PI

1.1 Un partit transversal

Definir EL PI com un partit transversal, d'ampli espectre, que abraça distintes sensibilitats, no fa més que refermar la idea que el segment de la societat que es pot identificar amb el nostre projectes és plural i ampli, i no podem ni volem respondre davant ell amb un posicionament tancat i exclouent, però sí coherent des del punt de vista ideològic i del pragmatisme polític que ens ha de caracteritzar.

En l'eix dreta-esquerra hem establert clarament el nostre àmbit en l'espai del centrisme, entès aquest terme no com un eufemisme de la dreta acomplexada que diu perseguir el centre sense arribar-hi mai. El nostre centrisme és polític perquè inclou les famílies ideològiques que d'una o altre manera s'han ubicat en aquest espai: el liberalisme (centre convencional), la democràcia cristiana (centre-dreta) i la socialdemocràcia (centre-esquerra). La confluència d'aquests pensaments lliguen amb la nostra concepció d'una democràcia avançada, tant pel que fa als valors que han d'inspirar la gestió de l'acció de govern, com en l'exercici dels drets fonamentals, tant individuals com col·lectius. No volem analitzar o construir la realitat des d'una postura excloent i dogmàtica, sinó oberta i pragmàtica en la recerca de les millors solucions pel país. La llibertat de les persones, el respecte per la iniciativa privada, la generació de riquesa, els sectors productius, la propietat, etc. s'han de compatibilitzar amb la defensa de l'interès general, el benestar social, la cultura... que fan de la qualitat de vida de les persones la nostra raó de ser.

El centrisme al qual apel·lam no tant sols és polític sinó també sociològic, i això ajuda a modular el nostre discurs i propostes d'acord amb aquells valors que la societat ha anant assumint d'acord amb els nous temps, renovant i modernitzant unes polítiques que mantenen una mateixa filosofia ideològica que les cohesiona. Els reptes de la modernitat i els canvis socials són constants i un partit no pot quedar ubicat en el passat, ha de saber traslladar al present i projectar cap el futur les seves reivindicacions perquè aquestes tinguin vigència i la societat les pugui sentir com a seves.

1.2 Un partit balearista

El valor afegit que singularitza EL PI, en aquest espectre electoral transversal, és la seva territorialitat i ubicació en l'eix de l'autogovern i la identitat. EL PI és un partit fet d'aquí i per als d'aquí, inequívocament balear que prioritza la defensa dels interessos de la ciutadania illenca per damunt qualsevol altre qüestió, a diferència dels partits d'obediència estatal que actuen d'acord amb els criteris establerts per les seves respectives direccions estatals. La política provinciana que reproduïxen els partits d'àmbit espanyol no és més que un calc d'allò que Madrid articula per justificar una dinàmica que perpetua els greuges que les Balears patim com a societat.

Quan duim prop de 45 anys de la Constitució espanyola de 1978 i 40 de l'Estatut d'Autonomia de 1983 (reformat el 2007), els problemes de les Illes Balears que havien de trobar una solució continuen plenament vigents (espoli econòmic, greuge fiscal, sobre costos per la insularitat, dèficits per càpita en els serveis públics, monoconreu econòmic, castellanització creixent de la societat, descontrol immigratori, etc.). És més, aquests problemes s'han anat incrementant de manera progressiva sense que les eines d'autogovern i finançament autonòmic que disposam hagin pogut fer gran cosa per alterar aquesta tendència. Si al començament de l'autonomia les Illes Balears érem la comunitat amb el major índex de riquesa per càpita de l'Estat, l'evolució del model imperant ens ha situat a ocupar un dels llocs baixos, per davall de la mitjana espanyola (ja de per si baixa dins la Unió Europea). Els problemes de saturació demogràfica que comporta el sistema actual no tant sols posen de manifest la manca de sostenibilitat, sinó

que amenacen de manera molt seriosa la pervivència de la identitat que ha identificat les Balears durant els darrers vuit segles.

1.3 La transformació de l'Estat: per una Espanya federal o confederal

Lluny d'un Estat espanyol plural que respecta els seus àmbits culturals i lingüístics diferenciats, cada dia vivim en un tot més unificat i castellanitzat. La recentralització ideològica i política que practiquen les dues grans formacions estatals que governen Espanya, i els neopartits que han sorgit al seu voltant, desconfiguren el marc de l'autogovern de les comunitats autònomes, ja que consideren que s'ha anat massa lluny. En aquest sentit, no es pot retornar per la via dels fets a un estat on l'autonomia cada dia perd més el seu sentit polític per esdevenir una pura descentralització administrativa tutelada pel poder central.

L'evolució de l'Estat de les autonomies des de la seva instauració ha comportat una sèrie de decepcions successives respecte de les esperances que s'havien dipositat en la Constitució de 1978 i el pacte que la va originar entre les forces del centre i la perifèria. D'aleshores ençà el text constitucional ha estat reinterpretat sistemàticament per un Tribunal Constitucional, designat íntegrament per magistrats afins a PP i PSOE, amb criteris recentralitzadors que han buidat de contingut bona part del sentit de l'autogovern i la pluralitat nacional que inicialment es presumia.

La tensió que s'ha originat al voltant d'aquesta dinàmica ha generat processos trencadors com ha estat el cas de Catalunya. Al nostre entendre, la solució ha de passar per la recuperació de l'esperit inicial de la Constitució i en tot cas per la seva transformació, en base a una estructura federal o confederal, per donar una resposta real i efectiva al problema de les nacionalitats i l'exercici de l'autogovern, que eviti la ingerència uniformitzadora i centralitzadora d'un Estat que buida de contingut el marc autonòmic.

En aquest àmbit entenem que s'ha de centrar la lluita per la consolidació i l'aprofundiment de l'autogovern de les Illes Balears, amb la convicció que ningú defensarà millor els nostres interessos que les institucions d'autogovern gestionades per partits d'obediència balear. El reconeixement constitucional i estatutari de les nacionalitats, com és el cas de les Illes Balears, no pot ser menystingut, sense invalidar el sentit dels pactes que varen donar origen a l'actual sistema polític i la seva vigència. No obstant això, l'estratègia d'EL PI, sempre centrada en el pragmatisme, concentrarà els seus esforços per la culminació del desenvolupament estatutari, a partir de la consecució de totes les competències que s'hi contemplen, així com l'assumpció de les grans infraestructures de comunicació (ports i aeroports), el finançament just, etc. que es concreten més endavant en aquesta ponència. Un darrer objectiu irrenunciable és conscienciar la nostra societat de treballar per a què Balears esdevengui un dels països més avançats d'Europa i de l'enorme potencial humà i econòmic que tenim.

1.4 El rol d'EL PI dins la societat balear

EL PI no pot ser un partit més en la gestió del dia-dia, ha de ser una força política que tingui un projecte de futur per a les Illes Balears. Per aconseguir-ho ha d'establir un discurs renovat, que

sigui capaç d'ajuntar pragmatisme i moderació amb la reivindicació d'un país balear que hem de definir amb uns objectius clars i ambiciosos. Necessitam transformar les Illes Balears, donar resposta a les reivindicacions que generació rere generació aquesta terra ha plantejat al poder central espanyol sense obtenir mai una resposta satisfactòria. Des del govern hem de teixir complicitats per estructurar la societat, els seus agents econòmics, el teixit productiu, el món de la cultura i el pensament en pro d'uns models socioeconòmics més diversificats i homologats per no acabar esdevenint els illencs com a simples convidats de pedra en la gestió del nostre país. No podem caure en la irrellevància política, econòmica o cultural.

Per aconseguir aquests objectius és fonamental que les Illes Balears disposin d'una dinàmica política pròpia, i això només pot venir donat per l'existència de partits autònoms autocentrats en la pròpia realitat illenca. EL PI ha d'assumir el rol de lideratge d'aquesta transformació a partir d'un projecte que superi la dinàmica de l'enfrontament entre la dreta i l'esquerra, per posar en valor una oferta política transversal de país amb una visió global i integradora. Per dur a terme aquesta tasca no es pot ser vicari d'interessos antagònics de "classe" o de "casta" que precisament defugen d'aquesta concepció global de la societat i visió de país. EL PI ha de centrar la seva política en els sectors estratègics que han de confluïr en el seu model de país. Un model que vol reforçar les classes mitjanes com a element cohesionador de les democràcies avançades, i garantia per mantenir a mitjà i llarg termini el benestar global de la societat a partir de tots els sectors que la integren.

1.5 Un partit municipalista i proper a la ciutadania

El municipalisme ha estat i és el fonament sobre el qual s'ha edificat EL PI com a partit polític. Sense una política municipal propera a la societat i una bona gestió als ajuntaments el nostre projecte polític no tendria sentit ni base electoral sobre la qual assentar-se. La xarxa territorial d'EL PI ha de ser la seva prioritat per reforçar el projecte i fer-lo arribar a tots els racons d'aquesta terra.

La implantació en municipis considerats petits i mitjans ha estat relativament eficaç perquè respon hegemoníicament a un teixit demogràfic sociològicament proper al que representam. Aquest mateix perfil sociològic també és present en els altres indrets que configuren municipis grans i amb una presència migratòria més notòria. El nostre objectiu ara s'ha de centrar en aquests àmbits que, tot i representar un grau de dificultat superior, també son terreny abonat per a la identificació d'un segment considerable de la població amb les nostres reivindicacions o manera de gestionar. La gran batalla haurà de ser el municipi de Palma i l'àrea metropolitana que l'envolta, que més enllà de la marca electoral mediàtica, haurà de fer-se més visible en el món associatiu/veïnal de la capital i estructurar una alternativa electoralment atractiva. L'especial idiosincràsia demoscòpica de Palma requereix d'un discurs més urbanita i avançat en termes ideològics, atès el posicionament dels seus votants potencials.

L'autonomia municipal és un valor fonamental per disposar d'una implantació territorial sana i coherent. En aquest sentit, s'ha d'entendre que cada municipi genera una dinàmica pròpia que ens poden posar davant tessitures particulars que s'hauran d'assumir i respectar. No obstant això, les polítiques de coalicions preelectorals, els suports o integració a candidatures properes

en alguns municipis, els pactes de govern... s'han de valorar en la mesura que reforcen el projecte global i no suposen una contradicció amb allò que és fonamental pel que representa EL PI.

Municipalisme i proximitat són dues cares de la mateixa moneda, i una manera de fer que ens ha d'identificar davant la resta. EL PI des d'un posicionament responsable ha de ser capaç d'esdevenir el referent d'aquells que considerem que el poder s'ha d'exercir d'abaix cap a d'alt. Propers a la ciutadania i a les seva societat civil organitzada (associacions i entitats). Un partit que escolta la gent com a tret distintiu. Un partit que surt dels despatxos per interactuar amb el carrer i mirar de resoldre els problemes –petits o grans- de la gent.

El municipalisme respon a una manera d'entendre el poder. A França aquesta visió forma part de la concepció republicana de la gestió pública en el sentit que fins i tot els grans gestors del poder nacional també s'han d'implicar en el poder local per no perdre la perspectiva de la realitat de la ciutadania. El municipalisme és la millor escola per a la formació de quadres i gent capacitada per assumir la responsabilitat política davant dels electors des d'un compromís de país, perquè coneixen les necessitats més properes de la ciutadania. En el nostre cas el municipalisme és essencial, atès que constitueix el principal nivell d'interacció amb l'electorat ja que l'acció dels grans mitjans de comunicació de masses, fins i tot els illencs o locals, sempre juga a favor dels partits d'àmbit estatal.

1.6 Un partit insularista

La conquesta i repoblació catalana de les Illes Balears del segle XIII va donar origen no tant sols al poble que som amb una llengua i cultura que ens identifica, sinó que va suposar una estructuració política que es va materialitzar en allò que s'anomenà Regne de Mallorca i Illes adjacents. Aquesta era una estructura en la qual cada illa s'autogovernava a partir de les seves pròpies institucions que eren separades (Gran i General Consell a Mallorca, Savi i General Consell a Menorca, Consell General a Eivissa... a més dels respectius jurats que exercien la potestat més executiva). La coordinació de les illes era una tasca de l'administració del rei a través dels governadors respectius o posteriorment del virrei. Fins a la constitució de la Diputació provincial al segle XIX les Illes no varen disposar d'una estructura representativa política o administrativa conjunta. Aquest fet, d'una o altre manera, ha influït en la concepció insular de la nostra percepció del que som que fa que ens identifiquem com a pobles diferenciats, tal i com reconeix l'actual Estatut d'autonomia.

EL PI és defineix com un partit essencialment balearista, però aquest fet no és més que una constatació comuna de la nostra realitat pluriinsular, som illes, i cada illa és una entitat política i sentimental en si mateixa. A les Balears els illencs ens sentim formenterers, eivissencs, menorquins i mallorquins, per damunt de qualsevol altre consideració, i els apel·latius de conjunt històricament han tengut una consideració major pels de fora que pels de dins. Les reivindicacions de l'autogovern (mallorquinisme polític, menorquinisme, etc.) sempre s'han fonamentat a partir del fet insular des d'una concepció de respecte per la voluntat i la identitat de cada illa per establir un projecte conjunt a nivell balear.

El centrisme balearista que representa EL PI és insularista i entén cada illa com una unitat autònoma que disposa de la seva personalitat i autogovern reconegut. Els consells insulars han de ser el centre de l'exercici d'aquest autogovern els quals han d'assolir el màxim sostre competencial que el marc estatutari els hi permet. L'operativitat dels consells ha de potenciar la seva naturalesa com a administració autonòmica en detriment de la seva subjecció a l'administració local estatal. Els consells insulars són i han de ser molt més que una simple diputació provincial. En el cas de Mallorca s'ha de reivindicar el Consell i treure'l del deslluïment en què ha caigut durant els darrers anys per dotar-lo d'aquests instruments competencials i funcionals perquè el facin més visible davant el Govern autonòmic com una institució útil i de referència per a la ciutadania de l'illa. Aquest reforç polític no pot oblidar el paper fonamental de suport a les corporacions locals a partir d'una concepció solidària i de descentralització administrativa fonamentada en el principi de subsidiarietat.

EL PI té vocació de presència a totes les illes, encara que hores d'ara concentra la major part de la seva afiliació a Mallorca de manera molt hegemònica. La implantació a les illes de Menorca i d'Eivissa, tot i acompanyar el projecte des de la seva fundació, es troba en unes fases inicials, mentre que a Formentera encara no s'ha desplegat. Aquesta situació fa necessari l'establiment d'un pla estratègic del partit per incentivar aquesta implantació interisular. Aquestes actuacions s'han de dur a terme de manera responsable per no hipotecar el projecte garantint la compatibilitat de les parts amb el conjunt.

La idiosincràsia d'EL PI es fonamenta en l'autonomia dels òrgans insulars del partit per a la gestió dels afers que els hi són propis, entenent que la realitat específica de cada illa requereix la capacitat d'articular des d'ella mateixa les respostes que el partit ha de donar. Aquesta autonomia s'ha de concretar tant en seu àmbit intern com a organització i d'imatge, com en el vessant de les directrius institucionals dels consells i els ajuntaments; així com en les propostes polítiques i programàtiques que s'hagin d'assolir en aquests àmbits, sempre en el marc del projecte polític i ideològic que representa EL PI en el seu conjunt.

La pluriinsularitat ha de quedar reflectida i garantida en els òrgans conjunts del partit, procurant establir els consensos necessaris perquè totes les illes se sentin reflectides en les decisions preses. Això no ha de suposar, però, l'establiment de mesures de bloqueig que puguin dinamitar el funcionament normal del partit o alterar les majories clarament expressades pels òrgans representatius o directius de manera democràtica.

1.7. Un partit europeista

EL PI és molt més que un partit balearista, insularista i municipalista. És també, un partit europeista, i és molt important posar-ho en valor. Per a nosaltres, Europa és molt més que un ens administratiu al que anar a fer reivindicacions, sinó que és el nostre espai natural de relació perquè nosaltres considerem que Balears és un país més dins l'Europa dels pobles. Històricament la gent de les illes hem tengut millors relacions amb el que avui és França o Itàlia que amb moltes regions de la península ibèrica, i la nostra voluntat és que aquestes relacions de bon veïnatge continuïn en el futur. Hem d'anar més enllà de la mar i aprendre de la ciutadania digital d'Estònia o de les polítiques o de la diversificació econòmica de Malta, per

posar dos casos d'èxit de països més petits que el nostre totalment integrats a la Unió Europea. Per descomptat, nosaltres també hem de ser capaços de compartir amb els nostres socis europeus el nostre saber fer en matèria de turisme o indústria agroalimentària, entre d'altres.

Fins ara, la nostra presència a Europa s'ha vehiculat a través de la Coalició per a una Europa Solidària (CEUS), on hi participen el Partit Nacionalista Basc, Coalició Canària i Demòcrates Valencians, i que aconseguí un escó al Parlament Europeu a les eleccions de 2019. La nostra intenció és seguir articulant la nostra presència a les institucions comunitàries a través de coalicions d'una naturalesa similars i, fins i tot, ingressar a un partit europeu que pugui ser ideològicament afí. El Parlament Europeu i el Comitè de les Regions, on es decideixen moltes qüestions sobre insularitat que ens afecten directament, són institucions on no podem renunciar a tenir qualche tipus de presència malgrat la dificultat que representa que la circumscripció a les eleccions europees sigui estatal i no illenca.

2. GOVERNANÇA INTERNA, REFORÇAR EL PARTIT

2.1 El partit són les persones motivades que l'integren

Un partit polític no és una estructura de càrrecs públics coordinats per mantenir-se a les institucions. No és una federació de candidatures independents que gestionen el dia-dia dels ajuntaments. Un partit és molt més que tot això, és una visió de país i un projecte de futur per a la societat. Són les persones que creuen en aquell projecte i s'hi comprometen per fer-lo créixer i assumir-hi responsabilitats de gestió o de govern. EL PI com a estructura política necessita reforçar-se i agafar múscul perquè la seva força són les persones estructurades i participant de la vida interna del partit: generant debats i propostes, interactuant amb la societat civil, incorporant noves persones, assumint responsabilitats en els òrgans interns, organitzant actes i actuacions públiques, jornades, etc. Un partit si no és viu i motiva els seus integrants perd la seva capacitat per incidir en la societat que vol representar i entra en decadència.

EL PI no és la sucursal de cap marca estatal que obtindrà millors o pitjors resultats electorals segons la conjuntura mediàtica dels seus dirigents carismàtics. EL PI és la seva gent motivada i aquest és el primer valor que un partit de proximitat com el nostre ha de considerar. L'exercici dels lideratges piramidals no responen més que a una concepció antiga, totalment desfasada a dia d'avui. Les societats modernes, digitalitzades, requereixen d'inputs distints per motivar la seva gent, per incorporar-ne de nova i mantenir-la, per no perdre els que ja hi són... és necessari disposar de mecanismes de dinamització de la vida interna del partit, de generar vida social que vagi més enllà de la gestió institucional o de la confecció d'una llista electoral i la corresponent campanya puntual. EL PI ha d'esdevenir el referent d'un moviment social

organitzat per créixer i superar l'estadi actual. Aquesta objectiu només serà possible des de l'exercici d'un lideratge asseveratiu que tenguí com a finalitat il·lusionar la gent, incitar la participació, conèixer les capacitats de cadascú, generar estructures de participació, etc. i, sobretot, reconèixer i agrair la feina feta. Aquesta és una manera d'entendre el lideratge que s'ha d'estendre per tots els òrgans i responsables del partit, tant a nivell global, insular, municipal o sectorial.

2.2 Reforçar el govern intern per fer-lo més efectiu

Un dels primers elements que es plantegen per encetar aquest canvi és la necessària separació entre la direcció dels òrgans interns, el lideratge de partit, del que s'entén com a lideratge institucional, tal i com tenen altres formacions del nostre entorn ideològic, com seria el cas del Partit Nacionalista Basc. La separació d'aquests dos àmbits ha de tendir a reforçar l'estructura del partit perquè es puguin organitzar els quadres i les actuacions que dinamitzin la participació de la militància. Més que una gerència interna burocràtico-administrativa, que és fonamental en l'àrea d'organització, el que cal és definir un referent polític, una presidència que marqui pauta i visibilitzi el partit com una entitat autoreferenciada davant la societat i la militància. Una presidència interna que actuï d'acord amb un pla de regeneració del partit amb objectius i terminis per poder culminar la plena implantació en tot el territori i àmbits sectorials, i mantenir la xarxa interna (militància, càrrecs, interaccions amb la societat, actuacions, pronunciaments, etc.) viva i activa. Aquesta separació esdevé, a més, un mecanisme per evitar concentracions excessives de poder en una única persona; la separació de poders també pot avançar dins els partits polítics i així evitar el caudillisme.

Un dels elements que s'ha de considerar és reforçar el paper dels òrgans del partit com a elements gestors i executors d'aquesta dinàmica interna. Els òrgans interns no poden quedar relegats a simples estructures formals d'acompanyament en la presa de decisions o ratificació. Els òrgans del partit han de servir per generar la implicació de la militància en el debat polític i l'assumpció de responsabilitats en la gestió del partit pel que fa a les seves actuacions d'assentament com a projecte polític. No significa això assumir la gestió ordinària de govern o oposició que corresponen als càrrecs institucionals, o les tasques ordinàries del dia-dia pròpies dels alliberats, sinó la de reforçar l'actuació interna del partit en totes aquelles tasques de dinamització d'afiliats, simpatitzants, entitats, etc.

2.3 Gestionar la diversitat interna

EL PI no és un projecte unipersonal on un líder carismàtic fixa els postulats d'allò que és correcte o no d'una manera dogmàtica. Integrar sensibilitats diverses en l'espai ideològic d'un centrisme ampli (liberalisme, democràcia cristiana o socialdemocràcia) o d'un balearisme que té distintes modulacions d'intensitat (nacionalisme i regionalisme) pot generar matisos o posicionaments no sempre coincidents per part de la militància en qualsevol d'aquestes variables, o d'altres qüestions puntuals que -al marge d'ideologies- facin que uns se sentin més partidaris o detractors de tal o qual iniciativa. El posicionament del partit, en base en aquests referents, sempre ha de procurar tendir a l'establiment de fórmules de consens i d'integració que donin cobertura al que és comú i genèricament assumible per la militància i el segment de

La societat que potencialment es pot identificar amb el nostre projecte, sempre tenint present el nostre objectiu compartit. Formar part d'EL PI implica acceptar aquesta diversitat interna i respectar-la.

La democràcia interna ha de permetre que els distints posicionaments que puguin existir siguin objecte de consideració i debat, així com de respecte per les postures discrepants. Les estructures madures i estables, sempre han de tenir la capacitat per gestionar aquesta diversitat sense caure en la fractura. El PI és per sumar des del possibilisme i el consens, raó per la qual cal valorar les generositats en pro de reforçar la cohesió interna d'una militància que no és homogènia.

3. EL MOMENT POLÍTIC I ELECTORAL

3.1 La conjuntura electoral

Després de dues legislatures seguides de Pacte de Progrés sembla que els sondejos demoscòpics han començat a detectar algunes debilitats en l'actual majoria d'esquerra. PSOE, PODEMOS i MÉS, podrien retrocedir alguns escons que guanyaria el bloc de la dreta amb un PP recuperat que incorporaria bona part del vot d'un Cs en estat terminal. Per la seva part, l'extrema dreta de VOX aguantaria, qui sap si a la baixa, el seu pes actual. No obstant això, les conjuntures evolucionen i la volatilitat de la demoscòpia n'és un bon exemple d'això, per la qual cosa els escenaris poden mutar fins el darrer moment. Certament aquesta és una lectura genèrica, però les peculiaritats de cada municipi condicionaran, sens dubte, els resultats d'unes eleccions que malgrat tot, i en bona mesura, també s'hauran de llegir en clau espanyola. Per dir-ho d'alguna manera, la tendència vendrà donada per la política estatal, tot i que el matís serà autòcton, a les autonòmiques, insulars i els grans municipis; mentre que als petits i mitjans municipis la dinàmica serà molt més en clau local.

En tot cas, aquest escenari dibuixa per a EL PI una oportunitat singular, atès que les perspectives són de manteniment de l'actual representació, amb uns pronòstics demoscòpics que en res difereixen dels que s'havien presentat en els dos anteriors comicis autonòmics i insulars. La gran diferència d'aquest moment és que el possible empat tècnic dels blocs de la dreta i de l'esquerra al Parlament de les Illes Balears i al Consell de Mallorca deixin en mans d'EL PI la darrera paraula per a la investidura d'un o altre candidat, o en la configuració de possibles majories.

Aquesta tessitura ens obre un escenari totalment distint atès que ens permetria per primera vegada, des de la fundació del nostre partit, abandonar el rol d'oposició en la política balear. Les opcions podrien ser vàries: participar en la confecció d'un programa de govern i legislatura, donar suport extern a un o altre govern, formar-ne part, accedir a la gestió d'alguna corporació

d'interès... Aquests escenaris, en cas de donar-se, són molt oberts, i tot i la vocació de govern expressada de manera reiterada per totes les ponències polítiques d'aquest partit –*a priori* totes les formacions han d'aspirar a governar–, el seu exercici sempre s'ha de vincular a un pacte programàtic amb l'objectiu de desplegar el màxim possible la nostra visió de país i fer-nos visibles com a una veritable alternativa política front la resta d'opcions davant la societat.

Tanmateix, a llarg termini no ens podem conformar a tenir un simple rol d'àrbitre de la política illenca. Els nostres objectius polítics són massa ambiciosos per això. Nosaltres hem de convèncer la societat que EL PI pot gestionar el país i tenir no només un programa creïble, sinó millor que el d'altres formacions polítiques per encetar una etapa de govern compromès amb el país amb efectes que ultrapassin la durada d'una legislatura.

3.2 El tàrget electoral d'EL PI

Sovint tendim a pensar indiscriminadament que com més se'ns conegui més vots traurem, que com més gent rebí el nostre missatge obtindrem uns millors resultats electorals, i això és relativament cert però no una veritat categòrica. No tot l'electorat per molt que ens conegui se sentirà identificat amb el projecte que representa EL PI, perquè les persones d'entrada s'ubiquen en unes variables polítiques, socials o culturals que determinen el seu comportament en vers unes tendències o altres. No tothom se sent proper a un posicionament centrista, hi ha qui fa de l'esquerra o de la dreta valors absoluts i excloents. No tot l'electorat s'identifica amb plantejaments tendents a la defensa de l'autogovern i la identitat pròpia, ans el contrari, són partidaris d'una visió unitària i homogènia d'una Espanya netament castellana. Les Illes Balears són una terra de forta immigració i això ha reconfigurat el sentiment de pertinença de molts dels seus pobladors actuals que tenen uns referents diversos a l'hora d'establir la seva visió social i política del que són o han de ser les Illes Balears.

Tots els partits polítics, i EL PI no n'és una excepció, s'adrecen a un segment de la població relativament coherent que per les seves característiques es pot identificar amb aquell projecte, és el que s'anomena "tàrget electoral". El problema és saber reconèixer aquest segment de la societat per concretar en ell els nostres esforços electorals, propostes, missatges, motivacions, etc. Dispersar missatges en altres tàrgets electorals, distints del nostre, no és més que una pèrdua de temps, de recursos i de diners, que tanmateix no donen resultats satisfactoris a l'hora de la materialització del vot. Els grans partits ho saben perfectament, per això els únics recursos que els hi dediquen en les seves estratègies són línies de desgast adreçades a desmotivar l'adversari i reafirmar les conviccions del propi tàrget.

Un altre circumstància seria el d'aquells segments electorals que poden bascular entre una o altra formació política perquè els seus integrants se situen àrees de confluències ideològica. EL PI és un partit plural i certament pot presentar àrees disperses de confluència que es poden valorar com a oportunitats de creixement o amenaça en la pèrdua de vots. Els dubtes o les polítiques contradictòries en la línia d'actuació poden debilitar el partit en aquestes àrees de confluències i, el que és pitjor, en el propi tàrget. Voler fer el discurs d'altres formacions per guanyar vots en els seu espai de confluència no fa més que reforçar l'espai dels altres i desdibuixar el nostre. Necessitam esser genuïns, únics i forts marcant pauta i liderant

propostes. Només d'aquesta manera els espais de confluència tendran un referent segur que en la qual podem ser percebuts com l'opció A d'aquell espai, i no com un efímer pla B circumstancial.

El posicionament centrista de la nostra formació, i la capacitat d'establir pactes amb la dreta i l'esquerra, ens ubica en una posició de subtileza que fa que haguem de prioritzar la crítica o oposició constructiva per damunt l'estridència amb la qual s'enfronten els dos blocs antagònics. No obstant això, la fermesa i la contundència dels nostres posicionaments sempre ha de ser clara per remarcar el valor afegit que comporta la nostra opció, la qual cosa no tant sols ens reforça davant el nostre electorat potencial, sinó que l'alimenta i l'expandeix.

El tàrget d'EL PI, com tots, és elàstic, transversal i superposa distintes capes socials, però es caracteritza per un major o menor arrelament al país per poder entendre i assumir la proposta que representam. El tàrget d'un partit sociològicament es semblant al dels seus integrants, per aquesta raó basta veure qui som per entendre el tipus de gent que hem d'anar a cercar i quin és l'espai de creixement que cal treballar. En aquest aspecte el mercat electoral d'EL PI està configurat bàsicament per quatre segments poblacionals. Els més importants i genèrics són els que estan integrats per les classes mitjanes, tant per les persones d'origen autòcton (catalanoparlants en la seva majoria), com les per les persones assentades i integrades (molts d'ells castellanoparlants amb coneixements de català). Per dir-ho d'alguna manera, la gent que identifica aquesta terra com la pròpia i ha interioritzat, d'una o altre manera, les seves institucions i referents identitaris. La que se sap perjudicada per les polítiques que ens autoimposen des de fora. Complementant aquests segments principals hi pot haver els d'aquelles persones de l'entorn que per contactes personals o funcionals es puguin sentir identificades amb el projecte o les persones que els encapçalen (generació de confiança dels líders, afiliats...) o d'aquells altes que per motius sectorials també s'hi puguin tenir un interès, encara que aquests perfils són escassos i volàtils.

Si analitzam els votants, bé per coneixement directe –en els petits municipis- o pels estudis sociològics que s'han dut a terme, veurem com es corresponen en aquests perfils principals. La implantació consolidada ens marca la pauta dels perfils que s'han de treballar per incidir en les àrees en les qual encara no s'hi és present. Tot i que la configuració demogràfica no és homogènia al territori si que ho és el fet que sempre hi haurà un sector sensible sobre el qual incidir i estructurar, si cal, per fer-ne la implantació. Esser presents en el territori és la millor garantia per incidir sobre el seu voltant, tant en els espais socialment propers, com en aquells altres que per la seva configuració minoritzen el tàrget. El pes demogràfic de les àrees més desnaturalitzades no ha de ser un obstacle per intentar incidir-hi, concentrant els esforços en els sectors més sensibles, els quals podran actuar com a interlocutors amb el seu entorn.

Un tàrget no tant sols són valors sociològics, sinó que són referents polítics i ideològics. Si EL PI no estableix un discurs, un relat propi, sobre el seu projecte polític que defineixi el seu projecte de país, la societat no podrà identificar-s'hi. La manca de discurs comportaria un referent vaporós incapaç de generar un entorn electoral estable, més enllà del vot induït per la dinàmica personalista dels comicis locals. Nosaltres no podem representar tota la societat, però sí la d'aquella part de la població que des de la moderació política no renuncia a ser ella

mateixa i que vol que tothom, amb independència del seu lloc de naixement, pugui compartir allò que ens fa mallorquins, menorquins, eivissencs i formenters, més enllà d'un simple acte administratiu.

3.3 Vocació de majoria i de govern

Per EL PI el govern és un mitjà per transformar la societat i gestionar els problemes de la gent, fomentar l'economia, generar benestar i qualitat de vida, vertebrar el país, defensar la identitat, etc. Les Illes Balears necessiten majories polítiques autoreferenciades allà on EL PI sigui decisiu per condicionar l'acció de govern. El nostre objectiu, en aquestes eleccions, és governar en totes les institucions del país (ajuntaments, consells insulars, Govern balear...), així com poder tenir influència en les d'àmbit estatal o europeu. El PI no es pot conformar amb ser una força minoritària que incideix en el govern, sinó que ha d'aspirar a convertir-se en una força política hegemònica. Això només serà possible si aconseguim vestir, a més d'un discurs polític sòlid, una estructura arrelada al territori que representi una alternativa creïble i ambiciosa pel país. EL PI ha de tenir visió de futur, hem de projectar els nostres objectius a curt, mitjà i llarg termini.

4. BASES PROGRAMÀTIQUES DE GOVERN (autonòmic, insular i municipal)

La confecció de les propostes electorals de cara a les properes eleccions han de contribuir a definir la visió de país que volem defensar a partir d'aquelles polítiques que considerem estratègiques, i que s'hauran d'abordar durant la legislatura 2023-2027. Aquestes polítiques s'han de centrar en l'impuls d'una transformació política, econòmica, social i cultural per posar les bases del que ha de ser el futur de la societat il·lenca d'una manera més cohesionada i sostenible.

Les Illes Balears han canviat molt en els darrers anys des del punt de vista demogràfic i social. A dia d'avui només el 54% de la població ha nat en aquesta terra, mentre que el 22% ho ha fet en una altra comunitat autònoma espanyola i un 24% més a l'estranger. Les societats que creixen representen un model d'èxit i progrés, del quan n'hem d'estar orgullosos, però hem de ser prou intel·ligents per no morir d'èxit. Si volem continuar essent un país avançat, amb un progrés econòmic i social consolidat, amb una identitat pròpia, amb una llengua pròpia, amb un autogovern efectiu, necessitem més que mai un projecte com EL PI per liderar aquesta manera d'entendre les Illes Balears. Tots plegats hem d'avançar en un projecte inclusiu i integrador per defensar uns interessos que ens són comuns per progressar i millorar les nostres vides amb independència de la nostra procedència.

Per aconseguir aquests objectius els eixos d'actuació s'hauran d'articular principalment en els següents aspectes:

1) Aprofundiment en l'autogovern autonòmic

Les Illes Balears amb el seu Estatut de segona generació de 2007 va voler jugar un paper més capdavanter en els canvis del model territorial de repartiment del poder. El problema és que aquest estatut s'ha incomplert sistemàticament per part de l'Estat. Per això, en el pròxim cicle, EL PI considera essencial el seu compliment a fons. Volem les màximes quotes d'autogovern per a les Balears. Des d'un punt de vista econòmic reclamarem un nou model de finançament autonòmic que avanci cap al concert econòmic que reculli el principi d'ordinalitat. Reclamarem un règim especial tant econòmic com fiscal amb cara i ulls amb un factor d'insularitat dotat com a mínim de 400 milions d'euros anual i l'eliminació de la regla de minimis (normativa europea que limita la capacitat de donar ajudes a les mercaderies en el cas de territoris insulars no ultraperifèrics). També lluitarem per apujar el complement d'insularitat i per tenir més capacitat normativa fiscal.

Des d'un punt de vista de decisió hem d'assolir la transferència en matèria de costes i litoral; en matèria de justícia, volem la competència en presons, un model policial propi i una policia autonòmica com a única alternativa real al problema de percentatges impresentables de places vacants per un cost de la vida que fa que no es vulgui venir a Balears. Volem aconseguir la gestió autonòmica dels ports illencs de titularitat estatal, Maó, Alcúdia, Eivissa, la Savina, i Palma amb totes les instal·lacions nàutiques; així com la cogestió aeroportuària.

Igualment, continuarem denunciant les polítiques recentralitzadores que limitin l'autogovern, ignorin el nostre fet diferencial o que suposin qualsevol tipus de discriminació econòmica, fiscal, en matèria d'inversions o contràries a la nostra llengua i cultura. En aquest sentit, és imprescindible que EL PI faci una passa decidida cap a la política estatal: només amb veu pròpia al Congrés dels Diputats, a més del Senat, les Balears podran assolir les fites marcades en millors condicions.

2) Transformació del model turístic

És una obvietat que el turisme és el gran motor de la nostra economia. I ho ha de continuar essent, juntament amb altres sectors emergents. Tenim lideratge i saber fer. Hem d'introduir una normativa que faciliti la contínua adaptació del sector al canvi. En el nou cicle hem d'accelerar el camí de l'eliminació de places obsoletes i de baixa qualitat i hem d'impedir la cronificació de l'oferta generada per normatives com la moratòria de places que no permet el tancament i obertura de places sense cap augment del nombre d'aquestes. Per això, EL PI ha d'impulsar decididament el canvi d'ús dels establiments que sobren. Ha d'impulsar que les places existents siguin susceptibles amb determinats requisits d'intercanvi tot garantint que no hi hagi cap augment de places i garantir la continuïtat i la reivindicació d'una oferta com la del lloguer turístic que massa sovint ha estat criminalitzada. No volem més places, però tampoc volem que no pugui haver-hi una rotació i una capacitat de moviment al mercat sempre que no hi hagi cap mena d'augment. Acabarem amb la moratòria per l'intercanvi entre particulars

de places. La circularitat és una aposta estratègica que s'ha d'implementar en aquest període. A més a més, hem de continuar potenciant la desestacionalització, la reconversió de les zones turístiques i altres ofertes turístiques que complementin el sol i platja.

3) Innovació per diversificar l'economia i garantir un futur equilibrat

A Balears hem xerrat molt de la diversificació del nostre model productiu, però fer més aviat s'ha fet poc. Hem de jugar molt més fort en el camp de la potenciació de la innovació, la recerca, el coneixement... Ens ho hem de creure més! Tant els poders públics com el sector privat. Aquí les polítiques d'incentius i de beneficis fiscals esdevenen clau, així com les sinergies amb la universitat, el desenvolupament de la formació professional, a més d'una tasca de retenció i d'atracció de talent molt més agressiva. Són peces fonamentals. El nostre teixit productiu és de petites i mitjanes empreses; per això l'administració ha de saber acompanyar molt més en aquest teixit. Els fons europeus s'han de dirigir claríssimament en aquest vector d'activitat i hem de ser capaços de pujar de manera exponencial la inversió R+D+I a través de les previsions econòmiques ordinàries de les institucions públiques. A més a més, hem de crear clústers potents i districtes innovadors.

EL PI considera que els fons europeus són una oportunitat per a la transformació del model productiu, per tant, han d'arribar a les empreses i a allò micro. Des d'aquest punt de vista no tant sols el Govern, sinó també els consells i els ajuntaments podrien jugar un paper molt més protagonista en la gestió d'aquests fons. Per ser-hi receptors però, sobretot, per fer de corretja de transmissió perquè les petites i, en especial les mitjanes empreses, es puguin beneficiar d'aquests fons. Fins ara el plantejament dels fons és absolutament insatisfactòria. Poca transparència, desorientació i una abusiva concentració en les grans administracions per finançar projectes necessaris però que no estan en la filosofia transformadora de model.

4) Garantir el benestar i la salut de les persones

EL PI ha de ser el partit de les persones, que es preocupa perquè disposin d'una qualitat de vida homologada a la nostra capacitat de generació de riquesa. La nostra aportació fiscal (a la banda alta d'Europa) no es correspon a les prestacions que rep la nostra societat (a la banda baixa d'Espanya). La societat balear té greus problemes d'exclusió social, de pobresa, de manca d'integració, d'assistència social, de prestacions, de residències per a la gent gran, etc. que afecten de manera cada cop més significativa a les classes mitjanes de la població. EL PI no tant sols s'ha de rearmar argumentalment per prioritzar un discurs social que connecti amb les demandes de la societat que ens és sensible, i fomentar una cultura de la solidaritat i la justícia social, sinó que ha de lluitar perquè els nostres serveis socials es corresponguin al de les societats europees més avançades a les quals ens equiparam fiscalment.

Unes illes de primera són les que donen cobertura a tothom i que compta amb uns serveis públics que funcionen, i, en concret, els relacionats amb la sanitat amb molta menys llista d'espera i amb una dotació de professionals sanitaris equiparables als estàndards europeus. La Covid ha demostrat la fragilitat del sistema sanitari i per tant la importància de l'aposta per la sanitat i per això el cicle que comença el 2023 ha de tenir com a objectiu reedecuar el servei de

salut tenint en compte el reptes actuals, com ara l'atenció a les cronicitats... per fer-lo molt més consistent i sòlid, captant i fidelitzant els professionals, millorant-ne els equipaments, fomentant la recerca. La cronificació i l'augment de la població amb més de vuitanta anys també genera la necessitat de multiplicar les polítiques de dependència.

5) Potenciar de les polítiques d'habitatge

A les Balears hi ha un enorme problema per accedir a un habitatge a preu assequible, especialment, per part del jovent. La demanda externa (la compra per part d'estrangers), la política urbanística de contenció que defensam, la manca de seguretat jurídica per part dels propietaris en cas d'impagament o d'ocupació il·legal, o la inexistència política pública d'habitatge són factors que determinen aquesta realitat. EL PI considera que això s'ha de revertir augmentant exponencialment el parc públic d'habitatge (Son Busquets, a Palma, n'és un fi essencial), apujant els preus de referència dels habitatges de protecció oficial perquè la iniciativa privada també trobi interessant fer-ne promocions, creant noves figures com els habitatges a preu màxim lligats a beneficis urbanístics d'intensitat d'ús o paràmetres o establint més beneficis fiscals que en redueixin els costos. És fonamental augmentar la quantitat d'habitatges que entren al mercat de lloguer i mirar de minvar les borses d'habitatges desocupats que existeixen; per això varem donar suport a l'ocupació temporal d'habitatges de grans tenidors i consideram que si no incidim en la seguretat dels propietaris de recuperar els seus pisos en cas d'impagament amb procediments judicials ràpids i àgils o amb avals públics difícilment avançarem en aquesta línia. Lluitar contundentment contra l'ocupació il·legal també és imprescindible (Val a dir que EL PI ha estat pioner en aquest tema). Establir obligatòriament àrees amb un preu de lloguer màxim provoca una contracció de l'oferta de pisos al mercat de lloguer, aquesta mesura el que fa és minvar els pisos que es lloguen quan el gran objectiu ha de ser augmentar els pisos que es lloguen. El camí encertat és minvar els pisos desocupats i el camí equivocat és incrementar els pisos desocupats, atès que establir preus màxims el que fa és que molts de propietaris no vulguin entrar o surtin del mercat de lloguer, els pisos desocupats s'incrementen i, en conseqüència, es produeix un efecte totalment contraproductiu.

6) Un partit jove i dels joves, il·lusionat en la construcció del futur

Els joves són la garantia de continuïtat de tot projecte amb vocació de futur. EL PI s'ha d'obrir a la joventut per reforçar les nostres estructures de quadres, dirigents i d'implantació, per tal de garantir el relleu generacional i oferir la imatge de modernitat que una organització viva i dinàmica com la nostra requereix. No ens podem oblidar que, com a partit polític, EL PI té una enorme responsabilitat amb els joves que estan en el seu si. No només podem pensar en ells com a futurs quadres polítics, sinó en futurs ciutadans compromesos amb el país que segurament compaginaran aquest compromís amb una activitat laboral aliena a la política. Els joves representen la frescor i la valentia d'aquells que són capaços d'anar una passa per endavant, amb responsabilitat, però amb el coratge que requereixen els nous reptes d'una societat que està en transformació constant. Els joves tenen una problemàtica específica que s'ha d'atendre i resoldre amb propostes serioses, perquè el futur de la societat són ells. Formació, feina, globalització, aculturació, habitatge, les noves famílies, oci, integració, etc.

són els punts calents que han de centrar els nostres compromisos. Les Illes Balears del demà, com a projecte de país, només tendran sentit si la seva joventut continua creient en elles i en tots els elements que fan que siguem qui som. Sense joventut no hi ha futur i EL PI, de la mà, JOVES PER LES ILLES, assumeixen aquest compromís en ferm.

7) Atenció i protecció a la gent gran

La gent gran són persones que tenen una edat avançada i que presenten els atributs psicològics i socials de la vellesa tal com la societat les representa. Són persones que han donat molt a la societat. Han treballat, han educat els seus fills, han cuidat als seus pares, han pagat tributs, han cotitzat per la pensió, etc. La societat està en deute amb ells. Per això la societat els ha de donar atenció i protecció. La Constitució estableix que: “Els poders públics amb independència de les obligacions familiars, promouran el benestar de les persones de la tercera edat mitjançant un sistema de serveis socials que atendran els seus problemes específics de salut, habitatge, cultura i oci”. En els darrers anys s’ha produït un increment espectacular de l’esperança de vida, raó per la qual aquest col·lectiu s’ha fet molt més significatiu en la nostra societat.

En aquest àmbit EL PI vol assumir els següents compromisos:

- a) Impulsar i millorar el benestar físic, psíquic i social de les persones grans.
- b) Procurar la integració de les persones grans en els àmbits de la vida social.
- c) Possibilitar la permanència de les persones grans en el seu context familiar.
- d) Promoure que les persones grans puguin dur una vida autònoma.
- e) Prevenir i evitar les situacions de risc social que puguin du a situacions de maltractament i desassistència.
- f) Fomentar la participació en el moviment associatiu de les persones grans.
- g) Impulsar l’aprovació de la Llei de defensa de les persones grans per part del Parlament de les Illes Balears.
- h) Posar en funcionament el defensor de la gent gran.

8) Sostenibilitat ambiental

El canvi climàtic és el gran desafiament que es presenta al món dels nostres dies. No ens hi podem posar de perfil. Hem de continuar potenciant l’autoconsum amb energia neta, hem d’avançar en la mobilitat elèctrica, hem de ser atrevits i posar en marxa l’energia eòlica marina respectuosa amb la pesca. Hem de ser molt més eficients en relació amb l’aigua i l’energia tant pel que fa a la seva captació i distribució com respecte al seu tractament i reaprofitament. La prioritització del consum del producte local a tots els nivells esdevé un imperatiu, de la mateixa manera que necessitam millorar la gestió dels espais naturals de la nostra comunitat, plans de gestió que tinguin com a prioritat la conservació i la millora dels espais i que siguin compatibles amb el seu ús sostenible per part de la societat. L’agricultura i la ramaderia degudament potenciades, amb inversions i foment del producte local i de proximitat, han d’ajudar també al manteniment dels espais rurals comptabilitzant la rendibilitat amb la gestió forestal, neteja i

manteniment de la natura. L'activitat cinegètica també s'ha de valorar com un actiu de gestió ambiental i territorial.

EL PI veu els ajuntaments com un dels motors per empènyer polítiques de lluita contra el canvi climàtic. En aquest sentit és evident que les polítiques de mobilitat i d'urbanisme hi poden jugar el seu paper. Hem de potenciar el passeig a peu, els carrils bici, els mitjans de transport públics, els pàrkings dissuasoris o a les entrades i sortides dels pobles i ciutats, promoure l'eficiència energètica, facilitar l'autoconsum amb mesures fiscals i urbanístiques. Són moltes de les coses que es poden fer. Evidentment les ciutats han de ser accessibles, estar ben connectades, plenes de vida i de comerç, però això ha de ser plenament compatible amb la sostenibilitat.

9) Controlar la superpoblació

Quan es parla dels problemes de l'Espanya buidada, a les Balears no podem caure en l'altre extrem. No poden créixer indefinidament, és insostenible des de tots els punts de vista. Hem de ser capaços de reorientar aquesta tendència. EL PI ha tengut la valentia política de posar aquest tema damunt la taula i el nostre propòsit és que en el pròxim cicle sigui un dels grans temes de l'agenda pública. Aquesta no és una qüestió de nivell de renda. La superpoblació genera greus desequilibris que condicionen la prosperitat, el benestar de les persones i la preservació adequada de l'entorn i el medi ambient atesa la pressió que genera a un territori limitat amb recursos fràgils (energia, aigua, paisatge...) i la pressió que genera sobre els serveis públics (transport, residus, depuradores...). En vint anys la demanda elèctrica ha crescut un 50% i el consum d'aigua un 30%, la petjada ecològica és enorme. La sobrepoblació compromet la capacitat de les infraestructures i equipaments i dificulta l'accés a l'habitatge, la integració i la cohesió social.

10) Eficàcia i eficiència administrativa

La visió dels poders públics com una màquina burocràtica que només torpedina i alenteix la vida ciutadana s'ha de capgirar. Hem de tenir una administració eficient i eficaç, ràpida i pròxima, compromesa i facilitadora. El canvi de paradigma és important. És important tenir un sector públic que visqui implicat i en una col·laboració constant amb el sector privat. La concertació és un gran instrument que ben utilitzat pot aportar grans resultats. Hem d'acabar amb les duplicitats i amb el manteniment de segons quins òrgans les funcions dels quals poden ser perfectament assumides per l'estructura existent. És el que EL PI ha anat defensat amb l'oficina per a la lluita per la corrupció que podria, perfectament, ser inclosa dins la sindicatura de comptes. El compliment dels terminis i donar seguretat jurídica han de ser dos pilars d'aquesta transformació administrativa. És urgent canviar les dinàmiques i la percepció que l'Administració és un obstacle per a la productivitat del sector privat. La simplificació administrativa ha de donar més claredat i seguretat als administrats.

L'administració electrònica és una realitat. Però una realitat que necessita millorar. Una administració eficient com la que proposa El PI ha de ser capaç de permetre realitzar tots els tràmits i expedients de forma telemàtica, ha de potenciar el teletreball i ha de ser sensible

amb la bretxa digital i permetre que molts ciutadans es puguin continuar relacionant amb els ajuntaments a la manera clàssica. EL PI defensa una aposta decidida per les eines informàtiques, capacitar els nostres empleats públics en el seu ús, i fer el màxim d'accessibles les aplicacions i pàgines webs.

Per la seva part, el sistema de provisió de places d'empleats públics necessita millorar de manera substancial. La quantitat de laborals indefinits i de funcionaris interins amb molt més temps de feina dels 3 anys que marca Europa com a límit són proves fefaents d'una situació que afecta la capacitat de prestar serveis públics d'excel·lència. En aquest sentit EL PI defensa un sistema ràpid i de concurs restringit perquè els empleats públics que faci més de tres anys que fan feina a un ajuntament guanyin la seva plaça de forma definitiva. Volem que el Govern pugui crear un cos similar al de secretari i d'interventor que puguin assumir el control sobre la legalitat de l'activitat i la despesa dels consistoris, EL PI defensa fer més fàcil la convocatòria de places definitives i de borsins. Aquesta situació encara és més especial en el cas de les policies locals.

11) Estabilitat pressupostària

La crisi de la Covid ha provocat la suspensió de la regla de despesa i de la política d'estabilitat pressupostària. Tot i que això hagi estat circumstancials no es pot permetre que aquesta regla i política s'apliqui com es venia fent. EL PI considera inacceptable que ajuntaments totalment sanejats i que no tenen endeutament s'hagin de veure limitats en la seva capacitat d'invertir recursos econòmics recaptats i que han d'estojar als bancs pagant interessos. Això és absurd. Que qui no està sanejat s'hagi de sotmetre a les regles s'entén, que qui està sanejat també estigui subjecte a unes regles que impedeixin que ho deixi d'estar també es pot entendre, ara bé, el que no s'entén és que no es deixin fluir uns recursos que són als bancs i que en cap cas suposaran dèficit o deute. Però és que aquest relaxament de l'estabilitat pressupostària ha posat de manifest alguns problemes molt greus que pateixen els ajuntaments de forma especial com és el cas de la contractació.

12) La simplificació de la contractació

La normativa de contractació pública s'ha convertit en una murada massa elevada i complexa, generadora de frustració i paràlisi. EL PI aposta per un canvi d'aquesta normativa, si no s'introdueix una simplificació i més flexibilitat la impossibilitat de tirar endavant projectes imprescindibles serà cada pic més un clam. Consideram que bé el contracte menor ha de recuperar terreny, bé s'han de recuperar els contractes negociats o bé s'han de trobar noves formules que permetin als ens locals sortir del col·lapse en que viuen els seus departaments de contractació. L'eficiència també és un principi bàsic en el funcionament de qualsevol entitat. I juntament amb la contractació pública també s'ha de fer front al problema que tenen les administracions, i en particular els ajuntaments, amb la incorporació i fidelització dels empleats públics.

13) La seguretat

A les Balears un dels problemes que no es poden ignorar són els referents a la seguretat. Pel que fa als ajuntaments aquest és un àmbit on hi ha més dificultats per cobrir i mantenir la seva plantilla de policia local. Deuen ser ben pocs, si és que n'hi ha algun, els ajuntaments balears que tinguin cobertes totes les places de policia local. La competència entre ajuntaments és gran i genera situacions esperpèntiques. Més greu és tot plegat quan és públic i notori que els cossos de seguretat de l'estat tampoc tenen cobertes les places assignades ja que cost de la vida a Balears, especialment de l'habitatge, fa que hi hagi molt pocs funcionaris que vulguin romandre a Balears. Així, EL PI defensa que es facin molts més cursos per habilitar moltes més persones com a policies locals i que el Govern avanci cap un model policial propi que doni lloc a una policia autonòmica que també descarregui de càrregues impròpies als ajuntaments i substitueixi de manera progressiva els cossos i forces de seguretat de l'Estat a Balears, tal i com està previst a l'Estatut d'autonomia.

14) Llengua catalana, pròpia de les Illes Balears

EL PI, com a força política que aspira a defensar la idiosincràsia pròpia del nostre país, especialment el seu distintiu principal i actualment més amenaçat, que és la llengua, promourà de manera efectiva i compromesa la normalització lingüística d'acord amb l'Estatut d'Autonomia, la Llei de normalització lingüística, el Decret d'ús de les llengües oficials a les Balears i la Constitució espanyola, a totes les administracions on governi. Promourà la seva introducció en aquells àmbits on actualment està absent i serà especialment curós en la presència del català a l'ensenyament, l'audiovisual, el món digital en general i les institucions, que tenen l'obligació legal de ser un referent de normalitat lingüística en l'ús i en la promoció la llengua pròpia de fa vuit segles i oficial de fa quatre dècades.